

Thinget, saa at det egentlig ikke var saa meget langt fra at blive vedtaget. Den samme Trang, der den Gang blev udtalt at være til Stede for Artilleriet til at faae denne Skudbane, er om muligt i endnu højere Grad til Stede nu, og jeg kan derfor kun indtrængende anbefale, at der ogsaa angaaende dette Lovforslag maa blive taget endelig Bestemmelse i denne Samling. Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad der for Resten bliver yderligere oplyst i Bemærkningerne, at den Pengefum, der er nødvendig til Gjennemførelsen af dette Lovforslag, siden i Fjor er bleven noget større. — Det er selvfølgelig et nødvendigt Forhold, som man vidste maatte indtræde, thi man vil let kunne forstaa, at da Sagen ikke gik igjennem i Fjor, og man paa ny skulde til at forhandle med Lodseierne om den Slags Ting, ere de paa-gjældende Grunde blevne dyrere; og det kan tilføies, at dersom vi ikke faae Lovforslaget gennemført i Nar, ville de muligvis blive dyrere til næste Nar. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at Summen ikke er saa stor, at det vil kunne faae nogen væsentlig Betydning ved Siden af det Spørgsmaal, vedrørende hele vort Forsvarsvæsen, at vi her erhverve os en saadan Skydebane, hvor de Forsøg udføres, der nødvendigvis maa foretages, naar vi paa nogen Maade skulle kunne følge med i den Udvikling, der andre Steder har fundet Sted paa dette Omraade. Jeg skal hermed anbefale dette Lovforslag til det høie Thing.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Marineministeren fremfatter: a. Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet af 15de Mai 1868; b. Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Flaadens Udvikling, c. Forslag til Lov om Anlæg af en ny Dok paa Dr. Logsværket, d. Forslag til Lov om Pensionering af nogle Lodser ved Helsingørs Lodseri.

Marineministeren (Ravn): Det første Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, angaar et Tillæg til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet af 15de Mai 1868. Dette Lovforslag blev allerede fremsat i Fjor, og jeg skal derfor indskrænke mig til at gjøre opmærksom paa, at det kun udbefatter ganske enkelte Punkter vedrørende Lønningsbestemmelserne for Underklasserne. Den første af

de Bestemmelser, som Lovforslaget angaar, er om Munderingsgodtgørelse for Underofficerer. Den er nu i Loven sat til 40 Kr. om Aaret, hvilket selvfølgelig er aldeles utilstrækkeligt, og det har ført til, at saasnart som der forekommer Tilfælde, hvor der er mere Skid paa Munderingen end sædvanlig, tiltaas der gjerne Tillæg, hvilket til enhver Tid er en uheldig Vei at komme ind paa. Det foreslaas derfor, at disse Munderingsgodtgørelser forhøies fra 40 Kr. efter Underofficerernes forskellige Stilling til 95—125 Kr. aarlig. Den anden Bestemmelse gaar ud paa, at Underofficerer og Officianter skulle have den med Høderstegnet for 25 Aars god Tjeneste i Søværnet forbundne aarlige Gave ligesom adskillige andre under Søværnet ansatte Folk. Og endelig er der en tredje Bestemmelse, der gaar ud paa, at Haandværkere m. Fl. skulle have Tillæget for 8 og 16 Aars dadelst Tjeneste i Sighed, med hvad Underofficererne faae.

Det næste Lovforslag, som angaar en overordentlig Bevilling til Flaadens Udvikling, er ganske overensstemmende med, hvad der har været forelagt flere Nar efter hinanden, kun at Tidsbestemmelsen selvfølgelig nu er forandret. Det Samme er Tilfældet med det 3die Lovforslag om Anlæg af en ny Dok paa Dr. Logsværket.

Derimod er det 4de Lovforslag, som jeg har den Ære at fremsætte, nyt; det angaar Pensioneringen af nogle Lodser ved Helsingørs Lodseri. Lodsningernes Antal og dermed altsaa Lodseriets Fortjeneste ved Helsingør har i en Række af Nar været stærkt aftagende, dog er der i de sidste Nar igjen lidt Forandring deri. Som Følge deraf har det været nødvendigt at tilstaa Helsingørs Lodseri en aarlig Understøttelse, som i de forskellige Finantsaar fra 1884—85 indtil nu har varieret mellem 12 og 14,000 Kr. omtrent. Samtidigt dermed er der, for at der kan tilveiebringes en varig Forandring, taget Bestemmelse om, at man skulde indskrænke Lodsernes Antal, meget betydelig. Det, der nu er taget under Overveielse, er, om man ikke strax kunde faae Lodsernes Tal nedsat derved, at Staten overtog Pensioneringen af en Del Lodser, saaledes at det ikke vilde koste Staten mere end de nuværende aarlige Understøttelser, idet det selvfølgelig vilde være overordentlig hensigtsmæssigt for Lodstjenesten, at der virkelig ikke var flere Folk, end der behøvedes, i Stedet for at der nu er en hel Del flere, saa at man kunde komme ud af det uden Understøttelserne af Staten. Initiativet til en saadan Forandring er taget af Lodserne selv for en Del Nar siden. De vedtog da